

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink:

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor Istentisztelet.**

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor Bibliaóra.**

Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a gyermekekkel!

Testvéreink, akikért folyamatosan imádkozunk:

**Makovei Jánosné, Flórika
Trippon Mihályné, Marika**
(Kétegyháza)

Hotya Péter

(Kétegyháza - Elek)

Pap Jánosné, Mancika
(Sarkad)

Nyári István és kedves felesége, Ilonka
(Kiszombor)

Kovács Sándorné, Ilonka
(Kistelek)

Zoltai Györgyné, Icuka
(Kistelek)

Ne feledkezzünk meg róluk!

Hosszú időn át imádkoztunk a soltvadkerti **Bogdán Imréné, Mancika testvérnőnkért**, aki az utóbbi időben súlyos beteg volt. Húsvét vasárnap az Úr hazahívta őt. Temetése április 28-án, csütörtökön volt.

Csodálatosan működik az Úr védelme az Ő gyermekei életében. Ezt tapasztalhatta meg a 92. évében járó **Makovei Jánosné, Flórika testvérnőnk** is, amikor Húsvét másnapján délelőtt a Szociális Otthonbeli szobájában egy nagy darabon leszakadt a mennyezet. Néhány másodperccel előtte éppen ott állt, és az erkély ajtón-ablakon a kinti napsütést nézte. Úgy gondolta, ideje lesz már leülni egy kicsit a szoba másik felében lévő foteljába. Járókeretével szép lassan elindult. Alig ért a fotelja mellé, amikor a háta mögött nagy robajjal leszakadt a mennyezet vakolata. Akkor — elmondása szerint — megmagyarázhatatlan nyugalommal megfordult, hogy lássa, mi történt. A látvány mélységes hálaadást fakasztott a szívéből. A későbbi percekben azért elég nagy izgalommal gondolt arra, hogy életútja itt akár véget is érhetett volna! De nem ért véget, mert működött a megőrző kegyelem, **ezért mindannyian hálát adunk jó Atyánknak!**

Kilenc dolog — amiért rendszeresen imádkozunk!

1. **Közösségünk vezetőiért**, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. **Gyülekezetünk lelkipásztoraért, Fábian Tamás testvérért** és családjáért.
3. **Gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattevőikéért.**
4. **A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.**
5. **A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezetét; lelkipásztoraért, Németi Zsoltért; kedves feleségéért, Izabellért; és kisgyermekükért, Sámuelért.**
6. **A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, Pazdernyik Pál lelkipásztor testvérért** és családjáért.
7. **A börtönmisszióért, Hajnal László testvérért**, és minden segítőjéért.
8. **Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának** várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István testvérünk teljes felépüléséért**, és idős napjai áldásáért.

„Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy megérintse őket...”

„...a tanítványok azonban rájuk szóltak. Amikor ezt Jézus észrevette, megragadott, és így szólt hozzájuk: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Márk 10, 13-14.)

Az érintés csodájáról szeretnék egy kicsit elmélkedni, miközben a gyermekekre, gyermekeinkre gondolok. Arról az érintésről, amely a legtisztább szándékból és indulatból fakad, és a másik ember nagyrabecsülését fejezi ki. Egyetlen egy érintés minden szónál jobban közvetíti „a szeretet-pillanatot” nagyszerűségét, és maradandó nyomot hagy a megérintettben. Ennek a tudatában jöttek Jézushoz, akik a gyermekeket hozták, és ennek a tudatában fogadta őket Jézus. Számomra nagyon-nagyon megdöbbentő és önvizsgálatra készítő, hogy a tanítványok e tekintetben teljesen érzéketlenek voltak. Nem véletlen, hogy Jézus haragra gerjedt és úgy igazította el őket.

Amit pedig a gyermekekkel tett, az felettébb csodálatos. Minden elfoglaltsága és fáradtsága mellett volt ideje és ereje arra, hogy érintését öleléssé emelje. Erről így olvasunk: **„Ekkor átölelte, és kezét rájuk téve, megáldotta őket.” (Márk 10, 16.)**

Milyen jó lenne, ha az érintés visszakapná azt az eredendő tisztaságát és szerepét, amit Isten szánt neki. Csodálatos dolog az, amikor Az Úr jelenléte megérint bennünket lelkünkben és szellemünkben. Megújult erővel, hittel és reménységgel mehetünk tovább, és így lehetünk igazán mások javára.

Az érintésre egész lényünk vágyik. Gyermekeink esetében ez még sokkal fokozottabban fennáll. Ha őszintén körülnézünk, meg kell állapítanunk, hogy ez a legnagyobb hiánycikk az életünkben. Szülők nem tudják megérinteni gyermekeiket, oktatók a tanítványaikat, barátok a barátaikat, mert minden nagy rohanásban megy végbe, és nincs rá idő. Az a véleményem, hogy a kézfogás — nem érintés; a reggeli ideges gyermeköltöztetés, vagy este a sietős fürdés előtti vetkőztetés, — nem érintés. A közös bibliaolvasás, vagy az esti mesemondás vagy olvasás érintése már nem létezik, mert ott a televízió, amely mindenhová belopta magát és kíméletlenül elrabolja az érintés gyönyörűségét. Pedig Jézus példája nyomán ennél sokkal többet is kellene tennünk! Át kellene ölelnünk őket! Jézus dorgálását magamon érezve —, testvérem hívlak: **kövessük az Úr Jézus példáját!**

— Mj —